

РЕШЕНИЕ

№ 503

гр. Русе, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XIV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Милен Ив. Бойчев

при участието на секретаря А.П.Х.
като разгледа докладваното от Милен Ив. Бойчев Гражданско дело № 20234520106172 по описа за 2023 година

за да се произнесе, съобрази:

Предявени са искиове с правно основание чл. 432, ал.1 КЗ от Т. С. М. срещу ЗД „Бул Инс“ АД.

В исковата молба се твърди, че на 19.05.2023г. в с. ***, на кръстовище на ул. „*****“ и ул. „****“ управляващия лек автомобил „****“, с рег. № ***, С. П. С. е нарушил правилата за движение по пътищата, като при движение на заден ход е блъснал пешеходката и ищца по делото Т. М., която вследствие на удара пострадала. За причиненото ПТП е образувана административно-наказателна преписка и на виновният водач му е съставен Акт за установяване на административно нарушение, а вследствие и Наказателно постановление от 30.05.2023г. Твърди се, че за управлението от водача лек автомобил имало сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното застрахователно дружество.

В резултат от удара при инцидента, ищцата получила мозъчно сътресение без открита вътречерепна травма. Била прегледана от съдебен лекар, който констатирал видимите охлузвания и наранявания. Ищцата получила силни болки и много страдания, като не се чувствала добре физически и емоционално. Била с постоянно главоболие, световъртеж и отпадналост. Общото ѝ състояние било влошено, поради което за един дълъг

период от време била неспособна да извършва определени дейности от ежедневието си и разчитала на чужда помощ. Преди процесното пътно-транспортно произшествие била в много добро за възрастта си здравословно състояние. Била активна, енергична жена, а след инцидента за дълго време се лишила от своя обичаен начин на живот. Изживяла и силен стрес, в резултат на което чувствала постоянен страх и напрежение, които се отразявали негативно на психическото ѝ състояние.

Също така се твърди, че в резултат от процесното пътно-транспортно произшествие претърпяла и имуществени вреди в размер на 138,20 лв. разходи, направени за лекарства и потребителски такси.

Твърди се, че причинените ѝ вреди са претендирани извънсъдебно от ответното дружество каквото било изискването на чл. 380 КЗ за застраховането, но претенцията ѝ не била удовлетворена. С оглед на това се моли да бъде постановено съдебно решение, с което Застрахователно дружество „Бул Инс“ АД бъде осъдено да заплати на Т. С. М. обезщетение в размер на 15 000 лв. за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания вследствие на получените увреждания при процесното пътно-транспортно произшествие, както и обезщетение за причинените ѝ имуществени вреди в размер на 138,20лв. Претендира се и законна лихва върху двете суми, считано от 26.05.2023г. на която дата е изтекъл срока по чл. 429, ал. 3 от КЗ до окончателно изплащане на сумите. Претендира се присъждане и на адвокатски хонорар в хипотезата на чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗА.

В срока по чл.131 ГПК ответното дружество изразява становище за допустимост, но за неоснователност на исковата претенция. Не се оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка Гражданска отговорност на автомобилистите за процесния автомобил. Не се оспорва авторството, вината и противоправността на деянието.

Оспорва се, че в резултат на процесното пътно-транспортно произшествие ищцата е претърпяла посочените от нея в исковата ѝ молба телесни повреди по вид и степен. Оспорва се евентуално причинените телесни увреждания от процесното пътно-транспортно произшествие да са с продължителен характер и ако все пак е търпяла някакви болки и страдания, то същите нямат връзка с претърпяното произшествие, а са в резултат от други заболявания.

В условията на евентуалност се прави и възражение за съпричиняване, като се твърди, че пешеходката с поведението си е създавала предпоставки и условия за настъпване на инцидента, като е нарушила правилата за движение по пътищата от пешеходци и конкретно текста на чл. 113 ЗДвП.

Оспорва се и претендираната сума за обезщетение като прекомерно завишена.

По посочените съображения се моли исковата претенция да бъде отхвърлена като неоснователна, а в условията на евентуалност да бъде намален размера на претендираното обезщетение.

Съобразявайки становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимият закон, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, а и се установява от представените доказателства, че на 19.05.2023г. в село ***, обл. Русе, при управление на лек автомобил „***“, с рег. № ***, водачът С. П. С. е нарушил правилата за движение по пътищата, като при движение на заден ход е блъснал пешеходката и ищца по делото Т. М.. В резултат от блъскането същата е паднала на земята.

За причиненото произшествие на водачът е реализирана административно-наказателна отговорност с влязло в сила НП №**** от 30.05.2023г. на ОДМВР – Русе, РУ Сливо поле, за допуснатото нарушение на чл. 40, ал.1 ЗДвП – движи се на заден ход, без да се е убедил, че няма да създаде опасност за другите участници в движението.

Според заключението на изготвената по делото съдебномедицинска експертиза, след инцидента е установено, че ищцата е получила сътресение на мозъка, без наличие на обективна неврологична симптоматика, подкожна колекция от кръв, охлузване на окосмената част на главата, охлузване на десен лакът. Според вещото лице същите наранявания отговарят да са получени при процесния инцидент. По данни от представената медицинска документация, ищцата е имала оплаквания от главоболие, световъртеж и обща отпадналост около два месеца след инцидента. От документите е видно още, че лечението на ищцата е продължило не по-малко от 69 дни, за колкото е била в болничен престой. По делото няма данни да не е настъпило пълно анатомично и функционално възстановяване на ищцата от соматичните увреждания получени на 19.05.2023г. При увреждания като установените

подкожна колекция от кръв и охлузвания, според вещото лице пълно възстановяване настъпва за 15-20 дни, а при сътресение на мозъка, периода за възстановяване е индивидуален, като продължава от няколко дни, до няколко седмици, в по-редки случаи няколко месеца.

Свидетелят С. П. С. установява, че в деня на инцидента е паркирал управлявания от него автомобил на паркинг в центъра на село ***. След като се върнал потеглил отново с автомобила си на заден ход, не видял никого в огледалата, парктроникът му изпищял, спрял и слязъл от автомобила. Видял ищцата паднала на земята, помогнал ѝ да стане. По нея нямало видими наранявания, тя била адекватна. Според свидетеля той е „бутнал“ пешеходката с ъгъла на калника на автомобила си.

Свидетелката Б.Й.Й. установява, че е приятелка на ищцата, разбрала за станалия с нея инцидент, след който стояла няколко дни в болницата. Когато я изписали я посетила и видяла, че тя е много уплашена и неадекватна. Нямала видими наранявания по себе си, но лежала, оплаквала се че я боли главата и тялото. Около 2-3 месеца лежала на легло. Притеснявала се да излиза. Около два месеца имала нужда от чужда помощ за пазаруване на лекарства и други продукти, за готвене и други битови неща. Преди инцидента тя нямала подобни оплаквания, каквито имала след него.

Няма спор по делото, че към датата на процесния инцидент за управлявания от свидетеля С. С. автомобил, с който е причинено процесното ПТП е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с ответното застрахователно дружество. Също така няма спор между страните, че след инцидента ищцата е отправила до ответното дружество застрахователна претенция за заплащане на обезщетение за причинените ѝ увреждания, която не е удовлетворена.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 432, ал.1 КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на [чл. 380 КЗ](#). Няма спор по делото относно възникването на предпоставки за предявяване на прекия иск срещу застрахователя - виновно причинени вреди от ПТП с автомобил, за който към датата на произшествието е имало валидно сключена застраховка „Гражданска отговорност“ с

ответното застрахователно дружество и отправена извънсъдебна претенция до него преди образуване на съдебното производство. Спорно между страните е какъв е размерът на причинените от произшествието вреди на ищцата (вида и степента на причинените ѝ телесни увреждания). С изключение на установените охлузвания и кръвонасядания в областта на главата и десния лакът, ищцата не е получила други видими наранявания по тялото си, с които да могат да се обосноват изпитвани от нея болки и страдания със значително висок интензитет и за продължителен период от време. Полученото мозъчно сътресение в резултата от удрянето на главата (вероятно в асфалтовото покритие на земята в мястото на инцидента) е причинила мозъчно сътресение, като посочените оплаквания на ищцата след инцидента отговарят и са характерни за този вид увреждане. Доколкото обаче същите имат субективен характер, няма техен обективен измерител, за продължителността и тежестта им съдът съобразява преди всичко заключението на вещото лице и приложените по делото болнични листи, установяващи периода за който лекуващите лекари са преценили, че ищцата е неработоспособна, за около два месеца. През този период ищцата е имала общо неразположение, евентуално главоболие и световъртеж, но степента на същите няма основание да се приеме, че е била такава, че да се е налагало да има нужда от чужда помощ за задоволяване на основните си битови потребности, в който смисъл е и заключението на вещото лице по шестия въпрос от заключението му. Наред с изпитваните болки в резултат от произшествието е логично да бъде прието, че ищцата е изпитвала уплаха, стрес и притеснение от риска да настъпи друг подобен инцидент. Съобразявайки естеството на причинените на ищцата увреждания, вида и интензитета на търпените от нея болки и страдания, оздравителния период и пр., настоящият съдебен състав при съобразяване критериите на чл. 52 ЗЗД, следва по справедливост да определи парично обезщетение за тяхното обезвъзмездяване в размер на 3000лв.

По делото не са събрани доказателства, които да дадат основание за извод, че ищцата с поведението си е допринесла за настъпване на процесното ПТП или на вредните последици от него. Не се установява нейно противоправно поведение, или пресичане на пътно платно на неразрешено за това място. Поради това възражението на ответника за съпричиняване следва да бъде оставено без уважение и определеното по-горе обезщетение да бъде присъдено на ищцата в пълния определен размер.

По изложените съображения исковата претенция за обезщетяване на неимуществени вреди следва да бъде уважена за сумата от 3000лв. и отхвърлена като недоказана до пълния предявен размер от 15 000лв.

Претендирано е и обезщетение за причинени имуществени вреди, изразяващи се в стойността на заплатени потребителски такси и медикаменти за лечение на последиците от настъпилия инцидент. Съобразявайки представените писмени доказателства – фактура и касови бележки, както и заключението на вещото лице, че посочените в тях медикаменти се използват за лечение (намаляване на симптомите) на оплаквания, каквито ищцата е имала след инцидента (замаяност, световъртеж и пр.) следва да се приеме, че тези разходи са в причинна връзка с процесното ПТП и необходими за намаляване и облекчаване на последиците от него. Разходът за СМУ е необходим за обезпечаване правата на ищцата след произшествието и също следва да бъде обезщетен като имуществена вреда. С оглед на това и предвид липсата на възражения от ответната страна срещу размера на претендираното обезщетение за имуществени вреди, то исковата претенция в тази част за сумата от 138,20лв. следва изцяло да бъде уважена.

Съгласно чл. 429, ал.3 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице и лихви за забава, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице, която от датите е най-ранна. Ответникът в случая не е оспорил твърденията на ищцата за датата на която е бил уведомен за произшествието или пред него да е била предявена застрахователна претенция, поради което определените по-горе обезщетения следва да се присъдят заедно с лихва за забава считано от датата посочена в исковата молба – 26.05.2023г.

При този изход на спора следва да се определят дължимите по делото разноски. Ищцата не е направила разноски, които да подлежат на присъждане. На основание чл. 38, ал.2 ЗА, в полза на процесуалния ѝ представител адвокат Б. К. от САК следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 350лв., определен пропорционално на уважената част от исковата претенция за неимуществени вреди при съобразяване размера на дължимото адвокатско възнаграждение по чл. 7, ал.2 т.3 от НМРАВ за размера на исковата претенция (1/5 от 1750лв.). По иска за имуществени вреди на процесуалния

представител следва да се присъди адвокатско възнаграждение в минимален размер от 400лв., или общо 750лв. за цялото производство

На основание чл. 78, ал.3 ГПК, ответникът има право на разноски съобразно отхвърлената част от иска. Претендирани са 2160лв. по иска за неимуществени вреди. Направено е възражение за прекомерност на същите от насрещната страна, което съобразявайки правната и фактическа сложност на делото би могло да бъде уважено до минималния размер предвиден в чл.7, ал.2 т.3 НМРАВ с начислен ДДС или 2100лв., от които на присъждане подлежат 1680лв.(4/5 от 2100лв). Ищцата следва да заплати на ответника и 4/5 от направените от него разноски за СМЕ и депозит за свидетел (общо 230лв.) или сумата от 184лв. или общо 1864лв.

На основание чл. 78, ал.6 ГПК ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на РС – Русе държавна такса за уважената част от исковата претенция в размер на 170лв., както и разноски за изготвената СМЕ в размер на 40лв. (пропорционално на уважената част) или общо 210лв.

Така мотивиран, районният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД с ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ №87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов, да заплати на **Т. С. М.**, ЕГН*****, с адрес село ***, обл. Русе, ул. **** сумата от **3000лв.**, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди – болка и негативни изживявания и сумата от **138,20лв.** обезщетение за имуществени вреди, в резултат от ПТП от 19.05.2023г. в село *** причинено с лек автомобил „***“, с рег. № ***, ведно със законната лихва за забава върху двете суми считано от 26.05.2023г. до окончателното им изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от **Т. С. М.**, ЕГН*****, с адрес село ***, обл. Русе, ул. **** срещу **ЗД „Бул Инс” АД** с ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ №87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов иск за заплащане на неимуществени вреди за сумата над **3000лв.** до пълния предявен размер от **15000лв.**, като недоказан.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД с ЕИК831830482, със седалище и адрес

на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ №87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов, **да заплати** на осн. чл. 38, ал.2 ЗА на **адвокат Б. К.** от САК с адрес гр. София, ул. “Инж. Георги Белов” №26, вх.Б, ап. 42 сумата от **750лв.** адвокатско възнаграждение за настоящото производство.

ОСЪЖДА Т. С. М., ЕГН*****, с адрес село ***, обл. Русе, ул. **** **да заплати на ЗД „Бул Инс” АД** с ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ №87, сумата от **1864лв.** разноски за настоящото производство.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД с ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ №87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов, **да заплати по сметка на Районен съд - Русе** сумата от **210лв.** държавна такса и разноски по делото.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Русе в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____